

SỐ 253

BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA TÂM KINH

*Hán dịch: Tam tạng Bát-nhã cùng Lợi Ngôn,
người nước Kế Tân.*

Tôi nghe như vậy:

Một thuở nọ Đức Phật ở trong núi Kỳ-xà-quật, thuộc thành Vương xá, cùng với chúng đại Tỳ-kheo và chúng Bồ-tát.

Khi ấy, Thế Tôn nhập Tam-muội tên Quảng đại thậm thâm. Bấy giờ, trong chúng có Đại Bồ-tát tên Quán Tự Tại, khi hành Bát-nhã ba-la-mật thâm sâu, chiếu thấy năm uẩn đều không, xa lìa các khổ ách.

Ngay khi ấy, nương nhờ oai lực của Phật, Xá-lợi Tử chấp tay cung kính thưa Đại Bồ-tát Quán Tự Tại:

–Thưa Đại sĩ! Nếu có ai muốn học Bát-nhã ba-la-mật thâm sâu này thì tu hành như thế nào?

Nghe hỏi như vậy, Đại Bồ-tát Quán Tự Tại nói với Cụ thọ Xá-lợi-phất:

–Này Xá-lợi Tử! Nếu thiện nam, thiện nữ nào khi hành hạnh Bát-nhã ba-la-mật thâm sâu thì nên quán tánh năm uẩn là không.

Này Xá-lợi Tử, sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc. Sắc tức là không, không tức là sắc. Thọ, tưởng, hành, thức cũng như vậy.

Này Xá-lợi Tử! Tướng không của các pháp không sinh không

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

diệt, không cấu không tịnh, không tăng không giảm.

Cho nên trong không không có sắc, không có thọ, tưởng, hành, thức; không có nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý; không có sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp; không có nhãn giới cho đến không có ý thức giới; không có vô minh, cũng không có sự diệt tận của vô minh, cho đến không có già chết, cũng không có sự diệt tận của già chết; không có Khổ, Tập, Diệt, Đạo, không có trí, cũng không có đắc. Vì không có chỗ đắc. Nên Bồ-tát nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa, tâm không chướng ngại. Vì không chướng ngại nên không sợ sệt, xa lìa mộng tưởng điên đảo, chứng Niết-bàn cứu cánh.

Chư Phật ba đời đều nương Bát-nhã ba-la-mật-đa mà chứng đắc Bồ-đề Vô thượng. Cho nên biết Bát-nhã ba-la-mật-đa là chú rất linh, là chú rất sáng, là thần chú Vô thượng, là thần chú không gì bằng, có năng lực diệt trừ tất cả khổ, chân thật không hư, cho nên nói chú Bát-nhã ba-la-mật-đa, Bồ-tát liền nói chú:

“Yết-đế, yết-đế, ba la yết-đế, ba la tăng yết-đế, Bồ-đề ta bà ha.”

–Như vậy, này Xá-lợi-phất! Đối với việc hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, các Đại Bồ-tát nên hành như vậy.

Khi nói như thế xong, Đức Thế Tôn liền ra khỏi Tam-ma-địa Quảng đại thậm thâm và khen ngợi Đại Bồ-tát Quán Tự Tại:

–Lành thay, lành thay! Này thiện nam, đúng vậy, đúng vậy! Đúng như điều ông đã nói. Hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa nên hành như vậy. Khi hành như vậy, tất cả Đức Như Lai đều tùy hỷ.

Sau khi Đức Thế Tôn nói như vậy, Cụ thọ Xá-lợi-phất, Đại Mục-kiền-liên, Đại Bồ-tát Quán Tự Tại cũng rất vui mừng. Khi ấy, Trời, Người, A-tu-la, Càn-thát-bà..., trong chúng hội nghe Phật dạy đều rất hoan hỷ, tin thọ phụng hành.

